

[Korsgaard.]

Ulejlighed. Naturligvis har jeg ikke noget imod det, men jeg kan ikke lide, at man spiller alt for meget Komædie, naar det da ikke foregaar paa et Teater.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det hænder Gang paa Gang og netop i disse Maaneder, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard blander sig ind i den Maade, hvorpaa Regeringspartierne forhandler og behandler Lovforslag. Jeg har sagt det før og siger det nu igen: jeg synes, at det ærede Medlem ganske skulde overlade os det; navnlig da det ærede Medlem nu sidst erklærede, at han havde ikke noget imod, at det gik saadan, synes jeg, at der var en god Lejlighed for ham til at lade være med at bede om Ordet angaaende disse Forhold. Men jeg tager Ordet for at sige, at jeg rent praktisk set synes, at det var en saa fantastisk Tanke, at naar to Partier har deres Flertal siddende i hvert af de to Ting, skulde Flertallet i det ene Ting altid gennemføre en Sag nøjagtig, som den skulde gennemføres endeligt, og hvis der i det andet Tings Flertal viste sig Ønsker af forskellig Art paa det ene eller det andet Omraade, skulde der ikke være Tale om, at man foretog Ændringer i den Anledning. (Christmas Møller: Det er altsaa praktisk at have det andet Flertal!). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har virkelig Ordet saa tit, at han godt kan nøjes med at tale heroppefra. Altsaa f. Eks. om dette Lovforslag sagde man fra Flertalspartiernes Side i Landstingsudvalget til mig: Var det ikke klarere, om denne Paragraf — vi er enige i Indholdet — var affattet saadan, og jeg maatte erkende, jo, det var i Virkeligheden rigtigt. Jeg begriber ikke, at Mennesker, der ellers skulde have noget at bestille i disse Dage, overhovedet vil diskutere disse Forhold her.

Men i øvrigt er det interessant, at de to Partier, som altid har betegnet Landstinget som det regulerende og det overvejende, og jeg ved ikke hvilke gode Egenskaber dette Landsting skulde have, i samme Øjeblik dette Landsting har faaet et andet Flertal, virkelig ikke ønsker hverken nogen Regulering eller nogen Overvejelse ovre i dette Ting.

Med Hensyn til det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Elgaard specielt fremdrog om de jyske Grundejerforeningers Henvendelse, skal jeg sige, at mig bekendt foreligger der ikke speciel Henvendelse fra de jyske Grundejere til Folketingsudvalget, det er saa vidt mig bekendt fra Landsorganisationen. Efter at Lovforslaget var

gaaet fra Folketinget, henvendte Formanden for de jyske Grundejerforeninger sig til mig personlig og fremdrog nogle Punkter, som han bad mig overveje endnu en Gang. Det har jeg gjort, jeg har taget Hensyn dertil, ikke fordi jeg opfatter Lovforslaget, som det nu foreligger, som mere forsvarligt, end da det forlod Folketinget, men fordi jeg som det fredelige Menneske, alle ved jeg er, ønsker altid at være imødekommende i videst muligt Omfang.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der opfordrede mig til at se glad ud ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, skal jeg sige, at har jeg Grund til at se glad ud og vise det, saa tror jeg ærlig talt, at det ærede Medlem efter de 5 Aars Kamp, der har fundet Sted om dette Lovforslag, i høj Grad havde Grund til heroppefra at se bedrøvet ud, for jeg tør nok sige, at Forløbet af denne Sag og Kampene ude i Befolkningen om denne Sag, ikke mindst i denne By, har givet det ærede Medlem saa meget at være bedrøvet over, at der var ikke noget at sige til, om det ærede Medlem her i Dag virkede ved sin Bedrøvelighed og ikke, som det ærede Medlem i Almindelighed har for Skik, ved at bruge Smilet heroppe fra Talerstolen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

[Korsgaard:] Ingen kan være i Tvivl om, at jeg interesserer mig stærkt for Personens Indenrigsminister Dahlgaard. Jeg havde naturligvis troet det allerbedste om ham, men naar han i en Sorgens Time for et Medlem paakalder, at den paagældende burde sørge, saa synes jeg, at det er noget mindre menneskeligt godt, end jeg egentlig havde ventet.

At den højtærede Indenrigsminister ikke kan lide, jeg tager Ordet, er ogsaa Udtryk for en mindre venlig Indstilling, end jeg egentlig havde troet, men jeg maa jo sige, at naar den højtærede Indenrigsminister taler, har jeg forfærdelig svært ved ikke at tage Ordet, fordi jeg synes, han siger saa meget, der kan give Anledning dertil.

Med Hensyn til det forfatningsmæssige maa jeg understrege igen, at Ministerens Ord ikke er i Overensstemmelse med det Stauningske Grundlovsforslag.

Om det praktiske Arbejde vil jeg til sidst sige, at hvis der virkelig var Tale om, at der fandt en Forhandling Sted mellem Regeringspartierne paa den ene Side og Oppositionspartierne paa den anden Side, det være sig i dette Ting eller det andet,